

RENOVACIÓ

Setmanari Nacionalista Republicà

Any IV.—TARRAGONA, 10 Setembre de 1916.—Núm. 154.

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Rambla de Sant Joan, 50, baixos
TELÉFON, 255

Els treballs se publiquen baix la
responsabilitat de llurs autors.
No's retornen els originals.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Trimestre 1'50 ptes.
Anuncis, a preus convencionals.

L'ONZE DE SETEMBRE

UN altre any! Un altre que's va sumant a aquella data luïtosa del 11 de Setembre de 1714, en que caigueren Barcelona i amb ella la pèrdua de la llibertat política de Catalunya, de la desaparició de Catalunya com a nació, de deixar d'èsser Catalunya mestressa de si mateixa malgrat l'esforç de bravura que els nostres avant-passats realitzaren per a defensar la dignitat de la nostra terra i després de sacrificar fins la última gota de sang!

Demà commemorant aquella data, onejarà per tots els indrets de Catalunya la bandera barrada alhora que a Barcelona amb potent manifestació se retrà homenatge a l'estatua d'En Rafel de Casanova, aixís com als demés martires que també sucumbiren, lluitant amb les tropes de Felip V, el butxat de les nostres llibertats.

RENOVACIÓ pel mitjà de aquestes ratlles, consagra un record ben pietós als que sacrificaren llurs vides en defensa de Catalunya, desitjant que tots els catalans, tots els que sentin verament nacionalistes, pensin en enfortir la seva idealitat treballant per a les reivindicacions de Catalunya i quan la nostra terra gaudeixi de una llibertat igual a la que'ns va ésser arrebaçada fer lo necessari per a que la nostra Pàtria no pugui ajupir se mai més sota el jou de cap altre poder.

Reformatorium

NO s'observa a Catalunya, per desgracia, gran commiseració per els presos. Apart dels polítics o per qüestions socials, els demés son mirats amb la més gran indiferència. No's té en compte que entre ells pot haver-hi d'ignocents; ningú's recorda que tots hi tenim una cama a la presó. Un instant d'apassionament pot al home més honrat convertir-lo en criminal. Molts presos s'arrepeneixen del mal causat. ¿Per què no donar-los-hi la mà? ¿Hi ha res més noble que aixecar al caigut?

Hem de pensar, també, que hi ha criminals inconscients; per falta d'educació; per predisposició hereditaria, per ésser fills d'alcoòlics o sifilitics. ¿No es prou trist que'ls fills haigin de purgar les faltes dels seus pares?

La miseria, sobre tot, és lo que dona més contingut a la criminalitat. Ja és sabut que la riquesa dels pobles està en raó inversa a la delinqüència. Quan més ric és un poble, menys criminalitat té. Bé ens ho deia a Tarragona el bon amic Antoni Escofet amb sa excelsa *bonhomia*: A Suïça, poble ric i educat, moltes presons resten tot l'any amb les portes obertes.

Se me ocurreixen aquestes reflexions al llegir avui en un diari l'entusiasta manifestació de simpatia que s'ha fet a Concord, de l'Estat de Massachusetts, a l'arribada a aquella ciutat de Mr. Thomas Mott Osborne, per fer-se novament càrrec de la Di-

11 de Setembre

RAFEL DE CASANOVA

Tot bon catalanista deu posseir-ne l'estatua propietat exclusiva de la casa

ESTEVA I C.^a

Passeig de Gracia, 18. - BARCELONA

DE VENDA EN LA NOSTRA BOTIGA :: Alt 133 centímetres, a 60 pessetes;
40 centímetres, a 15 pessetes.

DECORACIÓ BRONZE

recció del presili «Reformatorium» instal·lat allí i la descripció d'aquell presidi.

Mr. Osborne va ésser rebut a l'estació per unes 2.600 persones, a la devantera de les quals hi anava una comissió composta d'ex-presidents, dones i fills d'aquells i dels que encare purguen condemna, entremuntant-se per a purgar com a factors de factor en humanitat».

«Reformatorium» es el nom d'aquell presidi. És una verdadera casa de correcció. Allí tots els presos treballen; qui les terres del establiment; qui com fusters, ferrers, sabaters i també imprimeixen un diari per a la cultura dels reclusos. Tots reben lliçons de dibuix i de música. Assisteixen tres vegades a la setmana a conferències sobre política, religió o ciència. S'organitzen controvèrsies de literatura i ciències naturals. Banys, dutxes, sala de gimnasia i camps de sports.

Lo notable es que'ls presos si observen bona conducta i donen proves d'haver-se corregit, se'ls posa en llibertat, encare que sigui molt temps avants del senyalat en la seva condemna. Això motiva el que tots els presos s'esmenen en una i altre qualitat, fins a l'extrem que cap pres ha estat a «Reformatorium» més de cinc anys, a pesar d'haver sigut condemnats molts d'ells a 10 i 15 anys de reclusió.

Encare molt més de relleu és el fet, que tindria que gravar-se en lletres d'or, que des de'ls 12 anys que funciona «Reformatorium» no hi hagut cap reincidència.

Aixís entenem deuriem ser totes les presons i presilis: cases de correcció i quan el pres hagués donat proves inequívocues d'haver-se corregit posar-lo en llibertat. És el mateix cas que si un home cau malalt i es portat a l'hospital. El metje calcula que la seva cura se farà en un any. Però el malalt se restableix completament als sis mesos. ¿No seria absurde i inhumà que pel sol fet d'haver calculat el metje en un any la curació del malalt, aquest continués, bò i sà, sis mesos més a l'hospital?

Està molt bé que un home que cometi un delictes de la societat el separi del seu sí. Molt bé, també, que els jutjes li senyalin un plasso màxim per a la seva correcció. Però si avants d'acabar aquest plasso el pres està arrepenedit i perfectament corregit de la seva tendència a cometre delictes ¿per què tindre'l reclòs inflexivament fins al terme exacte senyalat pels jutjes?

Ademés; tot pres és un ser humà i nó una bes-

tia; per lo tant se li ha de tindre totes les consideracions compatibles amb la dignitat humana: higiene, alimentació, vestuari i supressió de tot càstic corporal.

Afortunadament, Tarragona ja no té més el presili que tant l'afrentava. Els llegidors recordaran ri, en les que feia públic les mil coses verdaderament horroroses que dins el presili succeïen. Aquestes cartes varen ser la primera pedra per a fonamentar la campanya, que tant èxit va obtindre, fins la total desaparició del presili.

Aquella honrosa campanya tindria que reanuar-se fins a lograr el treure la presó del Castell de Pilats. Aquest és digne parió del presili en quant a higiene. Sales que no hi toca mai el sol; paràsits de totes menes; parets que rajen d'humitat. Jo he vist un home va entrar-hi sà i robust i al posarlo en llibertat ¡quina ironia! no podia donar un pas. En un carro varen tindre que traslladarlo a l'hospital. El reumatisme adquirit en aquella presó li havia invadit tot el còs. ¡Això és inhumà!

El Castell de Pilats, després de ben-desinfectat i treureli totes les reixes i instruments de tortura, tindria que ser declarat monument nacional i convertir-lo en Museu d'art romànic. La Mancomunitat catalana, d'acord amb l'Ajuntament de Tarragona, tindria que portar a cap aquesta meritíssima reforma. En quant als presos se'ls podria traslladar a la presó del Vendrell, la que amb poc gasto en l'edifici podria hostatjar-los a tots. La presó del Vendrell té un gran jardí per a recreo i oxigenació dels presos.

Podrém estar equivocats al fer aquesta proposició però de tots modos s'ha de regoneixer el bon desitj que'ns guia: portar els presos d'una casa completament anti-higiènica a una altra molt higiènica. Ben al revés d'aquell *querido compañero en la prensa*, el *Diario del Comercio*, que al veure a un periodista, que per defensar els interesos de Tarragona, es trobava complint condemna a la presó del Vendrell, demanava al president de l'Audiencia i al Ministre de Gracia i Justicia que fos traslladat a la presó de Tarragona, pel prurit, pel refinament de veure'l patir. ¡Que'l Deu, en que aquell *querido compañero* creia, li perdoni tanta caritat, tants bons sentiments caballerosos!

¡Quants «Reformatorios», i no tan solsament per a presos, tindrien que edificar-se!

Des de can Buenos a 1 d'Agost de 1916.

P. REDÓN,

V Concurs Nacional d'Historia de Catalunya

El dia 29 del passat Agost, tingué lloc a Girona, ciutat aon l'«Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana» celebrarà l'any vinent el V Concurs Nacional d'Historia de Catalunya, una conferència preparatoria que desenrotllà el Conseller-Bibliotecari de l'Associació, doctor don Daniel Girona i Llagostera.

L'acte tingué lloc en la gran sala de festes del magnífic edifici de les Escoles Municipals d'aquella ciutat. La conferència anava particularment adreçada als mestres de les comarques gironines, que omplenaren per complet el local. Assistiren a l'acte el senyor Durán, degà de les Escoles, i el senyor President de la Comissió Delegada a Girona de la «Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana», doctor Mn. Josep Pou i Batlle.

El doctor Girona començà parlant sobre la gran i imprescindible necessitat d'educar els infants, o sia de desenrotllar les llurs facultats intel·lectuals, morals i sensitives, en la nostra llengua catalana, i de la necessitat de ensenyar-los la Historia de Catalunya, a fi que coneixent-la l'estimin, i inspirant-se en els seus fets gloriosos usin d'aquella conducta plena de la consciència nacional catalana, que dona aquella ciutadania que enlaira els individus i fa grans els pobles. Digué, com ells, els mestres d'infants d'ambdós sexes, són els que deuen infiltrar en les joves intel·ligències infantils, aitals idees de virtuts ciutadanes i han d'enmotillar llurs tendres cors en l'amor a la patria Catalunya. Exposà com la «Protectora» treballa ardentment i continua en aquest camp que déu acoblar tots els catalans, sense distinció d'idees, ja amb la creació de càtedres de llengua catalana a les Escoles Normals de Catalunya, la celebració de Concursos per a la publicació d'un llibre d'Historia i altre de Geografia, ensems que amb la celebració d'un Concurs anyal d'Historia de Catalunya, havent-se celebrat ja enguany el quart tots ells coronats d'un esplèndid ascendent reiximen, i anuncia que el vinent Concurs, celebrador en 1917, tindrà lloc a Girona.

La conferència transcrita despertà gran entusiasme entre els presents, fent-se els més esperançadors auguris de l'èxit que es prepara per al V Concurs Nacional d'Historia, i valent al doctor Girona i Llagostera, que tan magníficament sabé desplegar el tema del seu parlament, les més efusives felicitacions de la concurrència sel·lecte que devotament l'havia escoltat.

La despedida a un amic

ACTE INTIM (*)

UN de nostres mellors amics i consocis ha sigut agraciadament amb la distinció d'èsser subvencionat pel govern espanyol per a que pugui continuar sos estudis a l'estranger. És aquest el nostre Lluís Aris i Busquets, forsa conegut i apreciat de tot'hom i, precisament per aixó, per a testimoniar-li el nostre sentiment per la seva marxa alhora que fer-li avinent la nostra alegria, perquè aixís podrà millor perfeccionar son saber per les moltes i valioses ensenyances que'n reberà del país aon vá, precisament per aixó, uns quants amics, una *penya* de inseparables creguèrem que no podiem separar-nos del nostre Aris sense que un fet, un acte ho assenyalés.

Efectivament; aixís ho pensàrem i ho férem. I serien les nou i mitja de la nit del dimars dia 29 de Agost darrer, quan se sentàrem al voltant de una llarga i bellament adornada taula, en un dels millors i frescos recintes del Hotel Internacional decidits a consumir el variat i soculent *Menú* que anà descapdellant-se curosa i esplèndidament com saben fer-ho en aquella casa; i sovintment, millor dit, contínuament l'àpet se interrompia per les franques rian-

lles, esplai del bon humor, que provenien dels xistosos acudits de cada ú dels comensals i també de algun que altre relat de aventures propies del conqueridor jovent allí reunit.

Arrivà el moment solemne de destapar-se el Codorniu-frappé i com es de suposar vingueren els parlaments, iniciant-los En Josep Arana qui després de dirigir un saludo al homenatjat, digué que si bé ja teniem en un bon lloc a l'amic Aris per ses condicions, ara, amb motiu de la distinció de que havia sigut objecte ens venia a demostrar que val molt més de lo que creiem o per lo que'l teniem, puix de no ésser aixís no li haurien concedit, ja que no ho donen sinó als que'n son mereixedors; i acabà manifestant que confiava en que aumentaria encara més arribant al complet perfeccionament en el ram a que's dedica l'amic Aris.

Seguí després En Sebastià Masdeu qui recordà que quan ell, molt jovent anà a França, com ara ho fa l'amic Aris, ho va fer amb migrants medis econòmics empró amb el cor obert a tota prova, valent i que aixó precisament el portà a la victoria, emportant-se'n de allí moltes i moltes experiències que li han servit de guia i ensenyança per al seu esdevenir, poguent assegurar que la actual posició social la deu an aquella estada a la terra francesa, capdevantera del progrés. Demana a l'Aris que no desmai en el seus intents, que res li fassi por, que aixís arribarà al complet assoliment dels seus desitjos.

L'Emili Curull parlà a continuació, dient que en aquells precisos instants, sens dubte algun, la bondadosa mare de l'amic Aris deuria passar els primers moments de angustia i de dolor pel separament del seu fill, angustia i dolor que's farán extensibles al donar-se compte de la buidor que deixarà en sa llar quan ja sigui fora, com nosaltres, tots els ue apreciém a l'Aris la sentirem, cada ú amb el seu grau de intensitat pels molts anys de coneixença, i que ell també ho sentirà molt, encara que sigui potser el darrer en haver trabat amiatat amb el company que marxa, a qui demana se'n recordi de nosaltres puix que també hi pensarem contínuament amb ell.

A seguit se aixecà En Josep Baradat qui prenent peu a lo dit darrerament, diu que te la seguretat de que's recordarà de Tarragona i dels tarragonins l'amic Aris, perque hi deix aquí la familia, els amics i les amistats i *algo* més, que's fa inútil citar-ho perque tots ens ho pensem i que l'amic Aris no pot ni deu de oblidar aquesta Tarragona que'l ha vist naixer, ni els hermosos paratjes de certs pintorescos punts aon hi romanía molt sovintment amb volguda companyia, tenint motius sobrats de no oblidar-nos, i que aixís ho creu ell i aixís ho espera.

Tocà el torn a Joan Masalles qui manifestà que aixís com alguns veuen amb sentiment la marxa de l'amic Aris, ell també sentint-ho, se'n alegra ja que aixís el nostre company se'n va cap a un lloc aon podrà arribar a la seva emancipació, que és lo que tots deuriem de fer i no restar aquí sotmesos a uns altres, baix les seves ordes i els seus capritjos; i que donades les bones condicions de que l'amic Aris está dotat i de tots ben conegudes, tenia plena confiança i seguretat absoluta de que satisfaria sa desitjada ambició.

Seguí després En Lluís Coca dient que quan s'és fora de la Pàtria s'experimenta una alegria intensa sempre que se reb alguna nova de la terra estimada, com an ell li succeí quan per curta temporada estigué a França i que un dels que amb assiduitat li transmetia noves i fets de aquí, era l'Aris, a lo que ell ara, estant a la recíproca, tractarà de correspondre enviant-li quantes notícies pugui creient que ho reberà amb gust i plaer.

A continuació parlà En Tomàs Rosell qui amb les seves breus paraules expressà el seu goig perque l'amic Aris tenia un medi d'emancipar-se i si no podia arribar-hi, que fassi tot quan pugui per a no ésser explotat per la burgesia. Acavà recomanant-li fassi esment sempre de nostres creencies i donà un crit de visca els nostres ideals, que ho son de Nacionalisme i República.

I's posà fi als parlaments amb el den Pere Olive-lla Ricomà, qui comensà dient a l'amic Aris que se servigués acceptar un recort de aquesta festa—lo que

consistia en una fulla amb dedicataria firmada per tots els assistents al àpat—com a penyora del carinyo i amistad de tots els seus amics mes íntims. Després afegí que sentia no hi hagués allí present l'amic d'infancia d'ell i de l'Aris, En Pere Bas, els tres que havien anat en sa tendra edat al mateix estudi i que conjuntament havien passat els primers ratos d'esbarjo alhora que les primeres penes i fatigues estudiantils i que hauria volgut en aquells moments trovar-se tots tres junts per a recordar-ho amb gust; més que no poguent ser, se permetia aixecar la copa en nom den Bas i seu brindant per a la prosperitat del volgut amic Aris, desitjant que del seu nou pas per la lluita per la vida ne surti ben airós. Acavà amb un crit de visca la França!, que ara hostatjarà a l'amic Aris, i amb un altre de visca els Aliats!, puix que lluiten per la llibertat del mon i per tant nostres desitjos son pel seu complet triomf.

Per la gran emoció de que estava posseït el nostre Aris no pogué expressar verbalment el seu agraiement per tot quant li havien adressat els seus amics amb llurs parlaments, els quals si bé estaven mancats de oratoria, en canvi venien a demostrar palesament el sentir de cada ú, en ses respectives condicions humorístiques, socials i sentimentals envers l'amic que'ns deix per a anar a la conquesta de un millorament i una més bona posició social.

Aixecats de taula, dirigírem nostres passos cap a la «Unió Nacionalista Republicana», a pendrer-hi una taça del ric Moka, com cap mes altre lloc allí s'hi serveix, aixís com també una copeta del licor tarragoní Chartreuse, i mentre's consumíem una *brevia* de l'Arrendataria, se'ns ocorregué, a instància de l'amic Masdeu, acavar la festa anant al Catllar, de aon era aquell dia la Festa major.

I efectivament, posàrem fi a aquella festa íntima amb un agradable epíleg; i a les onze arrencàven de la U. N. R. dos magnífics autos de la Casa Masdeu, portant-nos cap al Catllar, aon hi ballarem alguns *agarraos*, propis del cas. La imprescindible i tradicional *Toia* fou ballada per tota la nostra colla, pels tarragonins, havent deixat ben alt el napelló del bon humor del jovent tarragoní.

RENOVACIÓ se complau en adreçar pel mitjà de aquestes ratlles el mes ferm desitj de que'l seu benvolgut amic, En Lluís Aris arribi, al complet assoliment dels seus anhels.

Els regionalistes

i les entitats econòmiques

Efectes d'una política

EL ja famós article d'*El Liberal*, la condecoració otorgada al president del Foment del Treball Nacional, la dimissió del de la Cambra Industrial en el qual a la vegada concorre la circumstancia d'èsser diputat regionalista, tot aixó són fets que per sí mateixos poden tenir poca importància, però que, amb llur mutua conexió, encloenen una actualitat política de positiva trascendencia per a l'interés de Catalunya i adhuc per a la vida dels partits dinàstics espanyols.

S'han anat esmentant, aquests dies, per la premsa de Madrid i la d'aquí, no sense aquella una mica d'aquell viciós apassionament partidista que tan sovint ofosca el veritable sentit de les coses entre nosaltres, tergiversant-les i ajudant a portar-les per camins extraviats.

Ben lluny de nosaltres el propòsit d'incórrer, en semblant defecte, que si en tota ocasió ha de resultar, a la llarga, fracassat pel propi interés, en aquest podria ésser efectivament perjudicial al de Catalunya.

Hem dit sempre que l'atac a la Lliga ha d'anar guiat, en els catalanistes d'altres branques, d'un gran seny i de comediment plé de serenitat, perquè es pot caure amb la major senzillesa a l'extrem de confondre els termes i llençar involuntariament les segetes contra Catalunya.

En aquest cas s'ha de tenir aixó en compte com mai, perquè a l'indicar l'error ja previst de la polí-

(*) No publicat la setmana passada per manca d'espai.

tica darrerament adoptada per la Lliga, es pot venir a donar força a un dels partits turnants en la monarquia centralista i, en conseqüència, qui sab si a certs elements que poden ésser contraris a l'interés de la nostra terra.

Però no's pot negar que les indicacions del diari madrileny que hem aludit. I l'actitut dels presidents de les dugues entitats abans citades, són la demostració d'aquelles profecies nostres de quan deiem que l'estridència nacionalista de la Lliga o era una comedia o l'enemistaria amb el contingent principal dels seus actuals afiliats.

Afortunadament pel sentit pur nacionalista, d'aquelles dugues suposicions sembla que s'haurà afirmat la segona, per a otorgar als regionalistes l'honor de la sinceritat en les seves declaracions d'un accent més radical per a les aspiracions catalanes.

Mes, allavors, cal preguntar si aquesta actitut ha sigut principalment adoptada per a recollir els elements nacionalistes que figuraven en els partits d'esquerra i que amb la dissolució d'aquests, se han quedat desperdigats.

Si fós això, la Lliga haurà d'afegir a la deserció, que s'inicia dels seus vells adeptes, el fracàs d'aquest suposat propòsit, perquè en aquest cas l'experiencia i la capacitat dels seus homes directors no ha sigut suficient a comprendre que'l seu matió de dreta serà sempre un obstacle per a la conquesta d'aquells elements que tenen sentiments lliberals i progressius.

No lograrà la Lliga vincular en ella tota la representació nacionalista de Catalunya, perquè el seu matió de dreta, además de sostenir-se pel sofisme de l'indiferencia sobre determinades qüestions de la política, ara s'ha elevat a una franca accentuació amb motiu de l'enèrgica campanya que han emprés contra el Govern.

Aquesta oposició a la present situació lliberal s'ha fet en nom del nacionalisme, però en realitat, s'ha inspirat contra el criteri i la significació lliberals de l'actual Gabinet, i això, a més d'evitar aquelles adhesions que s'esperaven encara pot contribuir a iniciar certes simpaties pels mateixos que son objecte dels seus atacs.

Per un cantó, doncs, no atrauen a llur causa a les desorganitzades forces de l'esquerra, i per altre es resten les que amb una tonalitat de dreta queden en llurs rengleres, perdent així tot el caracter de llur actuació altament beneficiosa a Catalunya dintre el sector en que havia de desenrotillar se.

Caminant d'aquest modo s'arriba aviat a l'enfortiment del partit lliberal dinàstic de Catalunya a costa de les dugues branques principals del nacionalisme, i això sempre seria, en definitiva, l'únic resultat positiu que s'hauria tret de l'aparell escenogràfic del banquet dels cinc mil.

De l'Ajuntament

Sessió del 4 de Setembre

PRESIDEIX en Guasch; amb assistència de 15 regidors.

Queda aprovada l'acta de la sessió última amb el despatx del dia, i en un dictàmen de la Comissió de Foment es demana que l'Ajuntament amplii la acera de la plassa dels Artillers del Setí amb llosetas de porlant. En Loperena demana la paraula per agrair a la Comissió l'atenció que li ha tingut acceptant el prec que va fer a la mateixa i fa remarcar que tan prompte la Comissió pugui, estudiï la manera d'urbanitzar dita plassa amb parteres, lo que donaria un bon efecte.

En Lliteras com a individu de la Comissió de Foment, accepta el prec i diu, que com l'Ajuntament te acordat emplaçar l'abeurador de dita plassa, a un altre lloc, molt be es podrà urbanitzar en forma que siga del gust de tothom, lo que prometet, per la seva part, ocuparsen.

Amb un dictàmen de la Comissió de Festes de

Els XAROPS, HORXATES i SODES REFRESCANTS

de la antiga i acreditada casa

Esplugas

per sa qualitat i bon preu competeixen amb totes les demés marques conegudes.

FÀBRICA I DESPATX: CREU CUBERTA, 32, (Hostafrancs) BARCELONA

negant subvenció per la Cobl Ampurdanesa, en Lliteras demana que dit dictàmen torni a la Comissió amb un altre dictàmen denega subvencionar a dita Cobl, molt be es podria fer un arreglo que donaria satisfacció a varies entitats que demanen subvencions.

En Boada contesta dient, que la Comissió va agotar tot el presupost i que no hi ha manera de satisfer els desitjos del senyor Lliteras.

L'Ollé també fa idèntiques manifestacions i diu qu'ell ho sent molt, pero que la petició es va fer tart i el repartiment ja estava fet.

En Cavallé d'una manera enèrgica demana que quedi sobre la taula per fer una convinació que mol be es podrian agermanar dits interesos.

En Lliteras contesta a en Boada i l'Ollé dient que la Comissió ha tingut poc interès per subvencionar a la Cobl, doncs el temps era mes que suficient per pensá amb la Cobl, pero com a la majoria no li ha vingut be per això s'ha fet tart.

Fa resaltar que'l presupost ordinari fa temps que está agotat i que aquestes 993 pessetes que ara proposa son del presupost extraordinari d'aquest any, presupost que encara ha de aprovar la Junta municipal i es donen molta pressa per gastar-lo, sense atendre a lo que es de justicia.

Com a transacció proposa que les 135 pessetes que proposa la Comissió per una banda, que's donguin 75 pessetes per la Cobl amb la condició que dita Cobl tocará a la festa de les Regates i les 60 restants que's donguin al Club Náutic com a subvenció que te demanada.

Com que l'esperit (venenós) de la majoria es de no atendre a res que sigui proposat per certes minories; es proposa passi a votació.

En Loperena vol explicar el vot i diu qu'ell no pot votar a favor de la proposició, doncs es contrari de que a Tarragona es ballin sardanes, porque son sospitoses i ell califica la Sardana com una política i pronostica lo que ha de succeir, recordant les bastonades d'anys enrera i lo que ha passat a Girona.

En Lliteras demana per explicar el vot i combat els arguments falsos den Loperena, i fa demostracions de democracia dient que si la Sardana es política, allavors tots els balls populars serán políties i que això de que la Cobl ha de portar disturbis, será a la imaginació del senyor Loperena; si els homes volen ésser tolerans no ha de passar res, doncs el que vulga ésser respectat que respecti als altres.

En el dictàmen denegant la subvenció a la Cobl votàren en contra en Lliteras, Cavallé i l'alcalde.

Acabat el despatx del dia entra el periodo de prec i preguntes.

En Lliteras pregunta a l'alcalde, si la fàbrica del allumbrat ha atés la petició que va fer en la sessió passada i l'alcalde contesta que no ha fet res i que a la sessió vinenta contestará al prec del senyor Lliteras. També el senyor Lliteras fa un prec, porque l'alcalde interessi a la Comissió de Governació per posar dos làmpares eléctriques a la plassa de la part alta aont venen el peix, doncs ara está il·luminat amb espelmes, cosa propia d'un llogaret.

A les vuit es acavada la sessió.

NOVES

Próximament se reunirà la Junta Directiva de la Associació Regional Catalana de funcionaris municipals, per a redactar l'informe compareixent a la informació overta al Reglament provisional de Secretaris de Ajuntament recentment publicat a la *Gasetta*, a qual fi l'Associació prega a tots els Secretaris de Ajuntament que desitjin formular esmenes les enviïn a ella sola, directament, al efecte de que Catalunya pugua compareixer a dita informació i ostenti un sol criteri. La correspondencia dirigeixis al President de l'Associació, en la Diputació provincial de Barcelona.

Firmada pel Gerent Comercial del «Sindicato Nacional de Maquinaria Agrícola» de Madrid, hem rebut una atenta carta, pregant-nos fem constar que En Nilo Aureli Saiz Miguel, presunt autor del assassinat de don Manuel Ferrero no es ni ha sigut mai, agent ni dependent de la mentada Societat. Que'l tal Saiz tenia una Agencia dedicada a reclamacions als ferro-carrils i altres assumptes i en aquest concepte era dita Societat client com moltes altres de la Cort, i que tampoc havien encarregat al Saiz la venda del molí de Pozuelo de Tábara.

Lo que fem constar, atenant al prec de la mentada Societat madrileyna, per a la seva satisfacció.

El nostre bon amic En Francisco Gabriel obrirà el pròxim dia 22, diada de Santa Tecla, el seu nou establiment de sastreria situat a la Plassa de la Font. Donades les moltes coneixences de que gosa l'amic Gabriel aixís com la seva competència amb aital ofici creiem que no li será difícil el obtindre una numerosa clientela.

Pel *Diari de Sabadell* ens hem enterat de que'l senyor Salas Antón, ha fet compareixer ja davant el jutjat d'instrucció d'aquella ciutat, a varies persones, il·lustres per cert, en motiu dels telegrams que enviàren protestant quan la barrabasada de aquell diputat. Tots els citats declaràren reconeixent llurs firmes i ratificant els conceptes emesos i expressant els motius raonats de les seves protestes.

Tarragona : Imp. Llorens i Cabré : Fortuny, 4

ANTIGUA CERRALLERIA - de la -

Vda. de Baldomer Baró

Plaça del Rei, 7 i 10

Se construeixen tota classe de panys de seguretat, báscules, romanes, portes ondulades, i tot el ram de cerralleria artística, etc., baix la direcció den

PAURUIZ

Societat de socors mutuels

TARRAGONA I SA PROVINCIA

dels cassos de malaltia, vellesa, invalidesa, viudetat i mort
Inscrita en el Govern Civil i en la Comissaria general
de Segurs, segons mana la Llei.Director facultatiu: **DR. RABADÀ**

Per a més informes dirigir-se al domicili social:

Rambla St. Joan, 90, pral. De 10 a 12 i de 5 a 7

CLÍNICA I CONSULTORI PER A LES MALALTIES DE LA DONA

Vides urinaries, Cirurgia operatoria, parts electroterapia i analisis micro quimic d'orina i productes patològics.
Sero-Reacció de Wassermann.— Aplicació del 606.BAIX LA DIRECCIÓ DEL **DR. RABADÀ**Ex-intern de l'Hospital de la Santa Creu, ex-ajudant de la Policlínica del Dr. Fargas i Metge
de les Cases de Socors de BarcelonaConsulta de 10 a 12 i de 5 a 7. — Per a obrers, de 7 i mitja a 8 i mitja nit. — Per a'ls pobres, franca
dilluns, dimecres i dissapte de 12 i mitja a 1 i mitja.

Rambla de Sant Joan, 90, entressol. — TARRAGONA

TIPOGRAFIA : DE :

LLORENS : I : CABRÉ

CARRER FORTUNY 4

: TARRAGONA :

HIMALAYA

El rei dels

licors estomacals

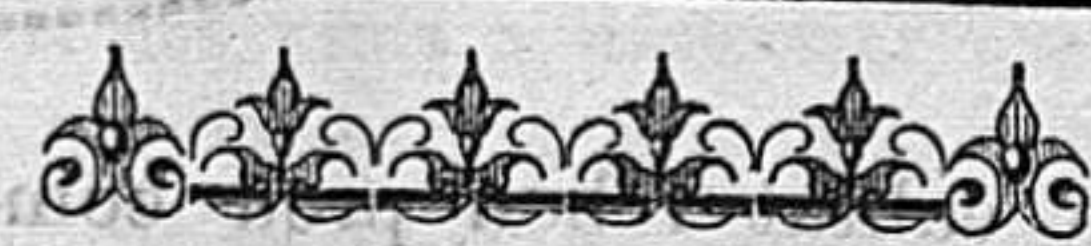
FABRICANTS:

Fills de Joan Vilá Granada

MARCA REGISTRADA

Gran Diploma d'Honor en
l'Exposició
de Buenos Aires.

Demaneu en els cafés i pasteleries

Indicat per a casaments,
batetjos i banquets

Sastreria

Novitat

= DE =

Lluís Montserrat

PORTALET, 1

PLASSA DE LA FONT, 51

TARRAGONA

Casa Lliteras

Recomana al públic
sos acreditats Cafés

Torrefacció diària

Gran assortit de articles
del ram de ultramarins.Garantia absoluta amb la
calitat dels seus gèneros.

Servei a domicili

MAJOR, 3

TARRAGONA

STOCK

Michelin i Dunlop

Accessoris i peces soltes per a

Bicicletes,

Motocicletes

i Automovils

Oils lubricants, betzines i bujtes.
Vulcanització i venda de Neumàtics
i càmares per a tota classe de
AutosDespatx i Exposició: MASDEU i C.^a

Unió, 32 : : Telèfon 259

Garage: Unió, 45

TARRAGONA

COLMADO CENTRAL

= DE =

FREDERIC MIRET

Fruites fresques, embutits, fiam-
bres, conserves, vins, xampanyes
: : i tota classe de comestibles : :

UNIO, 28 — TELEFON 245

TARRAGONA

PAPERERIA I EFECTES D'ESCRITORI

= DE =

JOAN M. PIÑOL

Unió, 1 — TARRAGONA — Telèfon 181

Gran assortit en llibres ratllats de totes menes i tamanyos : Escrivanes : Plum-
mes Stilogràfiques : Pesa-carres : Copiadors, etc : Gran novetat en pitja pa-
pers amb rellotje veritat : Postals de totes menes i albums per a les mateixes.

PREUS SUMAMENT BARATOS

MENJADORS DEL JARDÍ

= DE =

FRANCISCO LÓPEZ

AUGUST, 15, I COMTE DE RIUS, 16

TARRAGONA

Se serveixen cuberts des de 1'50 pessetes en
endavant i a la carta.Hospedatges per temporada a preus con-
vencionals.

: Habitacions amb llum elèctrica :

Hotel Internacional

Recentment inaugurat

Confert modern

COMTE DE RIUS, 17
1 AUGUST, 26

TARRAGONA

Petit Versailles

Bar de Moda

Refrescos - Cafè - Li ors - Dolços

Explendit servei

de Restaurant:

Piano-elèctric - Overt dia i nit

Rambla San Joan, núm. 49

Telèfon, 242

Tarragona

FRANCISCO COCA

Lo millor en comestibles

RAMBLA CASTELAR, 24

Corbates

i articles per a home

Gilabert Germans

PREUS BARATOS

Pere Eloret

Corredor Beial de Comers

Apodaca, 9

Sabateria

"La Mariposa"

= DE =

Joan Domenech

Calçats econòmics,
a mida i de luxe.

PREUS FIXOS

Grans existències
de totes mides i
classes.

Carrer Major, 2

Tarragona

Fàbrica de Braguers

= I DE =

Aparatos Ortopèdics

(TRENCATS)

EI BRAGUER-ARTICULAR-REGU-
LADOR sistema MONTS. BRAT es
el mes pràctic i modern per a la re-
tensió i curació de les hernies per
cròniques i rebel·des que siguin.
Grans existències de BRAGUERETS
DE GOMA per a la radical curació
de les hernies de la infància i tot lo
concernent a Cirurgia i Ortopèdia.

ESPECIALITAT

EN LA CONSTRUCCIÓ
DE FAIXES VENTRALS

CASA MONTSERRAT

UNIÓN, 34 — TARRAGONA

MOSTELLE

= (RAIMOST) =

Suc de raim, sense alcohol

The Grape Juice Co. L^a

Londres i Tarragona

El Vermouth més
higiènic
Un excelent refresc
El millor aliment en les
malalties i convales-
cencia
Se ven per tot arreu

FERRETERIA MALLOL

Bateria de cuina : : Eines de totes classes : : Articles per
a magatzems de vins i olis.

Objectes per a regalos — Articles per a Sports

Sant Agustí, 9 i 11. — Tarragona